

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/96/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200958
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200958.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, proti žalovanej : A. U., S.. XX.XX.XXXX, N. M. F. X, XXX XX Z., o zaplatenie 685,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.04.2019 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 685,27 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.07.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá so žalovanou uzatvorila dňa 30.04.2013 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 1.000,-eur s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 31,19 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 1.871,40 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaná na vrátenie pôžičky zaplatila iba sumu 1.029,27 eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 27.04.2016 ju pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.06.2016 pôvodný veriteľ úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 08.07.2016 - oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje **685,27 eur**.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku **685,27 eur** s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 10.06.2019 písomne nevyjadrila.

4. Uznesením zo dňa 28.08.2019 č.k.10Csp/96/2019-55 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtňa 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto IČO : 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.09.2019 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné, pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27.09.2019, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 03.09.2019 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sama žalovaná žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav :

7. Žalobca ako dôkaz uzavretia zmluvy so žalovanou označil zmluvu o pôžičke, pričom z obsahu ním predložených listín vyplýva, že táto mala byť uzavretá prostredníctvom žiadosti a schválenia žiadosti zmluvy o pôžičke. Z obsahu žalobcom predloženej žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 19.4.2013 súd zistil, že ako klient je v nej označená žalovaná, ktorá k žiadosti predkladala ako doklady kópiu občianskeho preukazu, kópiu druhého dokladu totožnosti a výpis z účtu. V časti IV formulára žiadosti je uvedené, že klientom požadovaná výška pôžičky (spotrebiteľského úveru) je 4.000 eur a požadovaný počet splátok v mesiacoch že je 60. Potom tam je uvedené už len to, že ako požadovaný spôsob úhrady mesačných splátok je prevod z účtu a tiež je tam číslo účtu pre účely poukázania pôžičky. Žiadne iné parametre „pôžičky“ tam uvedené nie sú.

8. V časti VII tlačiva žiadosti v bode 2 a 3 je uvedené, cit „podpisom tejto žiadosti klient potvrdzuje slobodný a vážny prejav vôle uzatvoriť zmluvu o pôžičke za podmienok uvedených v žiadosti. V prípade akceptácie žiadosti (návrhu klienta na uzavretie zmluvy) sa spoločnosť zaväzuje, že poskytne klientovi za podmienok dohodnutých v tejto žiadosti, Všeobecných obchodných podmienkach peňažné prostriedky (spotrebiteľský úver) a klient sa zaväzuje, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky a splní ďalšie záväzky podľa tejto žiadosti/zmluvy. Akceptáciou návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy zo strany spoločnosti dochádza k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, o čom spoločnosť zašle klientovi písomné potvrdenie o uzatvorení zmluvy o pôžičke. Neoddeliteľnou súčasťou žiadosti a po jej akceptácii zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky, Formulár štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár- informácie o finančnom sprostredkovaní.“

9. Žalobca predložil ako dôkaz tiež oznámenie adresované žalovanej (čl.17 spisu) kde je uvedené, cit. „Vážená/ý pani/pán dovoľujeme si oznámiť Vám, že Vaša žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky číslo XXXXXXXX bola dňa 30.4.2013 schválená (ďalej aj ako „žiadost“). V zmysle ustanovení uvedených v žiadosti týmto došlo k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky (ďalej aj ako „zmluva“) medzi Vami a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ Nasleduje ustanovenie, že tento potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy, ktorá má nasledovné parametre a potom sú uvedené údaje o pôžičke kde je uvedené, že výška pôžičky je 1.000,-eur, celková suma pôžičky 1.871,40 eur, celkové náklady spotrebiteľa 871,40 eur, splátka že je 31,19 eur, počet splátok že je 60, ročná úroková sadzba 32 %. RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 47,29 % a termín konečnej splatnosti 4/2018. Tiež je tam uvedené, že splatnosť prvej mesačnej splátky je ku dňu 20.5.2013 a splatnosť každej nasledujúcej splátky je k 20-emu dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

10. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila odo dňa 20.05.2013 do poslednej úhrady dňa 15.12.2015 v splátkach sumu spolu 1.029,27 eur. Listom označeným ako „predžalobná upomienka“ zo dňa 27.04.2016 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil, že na zmluve číslo XXXXXXXX eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 96,69 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť s tým, že ak nedôjde k úhrade splátok, bude oprávnený úver zosplatiť. Listom

označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.07.2016 pôvodný veriteľ žalovanej oznamoval, že jej dlh z úverovej zmluvy číslo XXXXXXX sa stal splatným v celom rozsahu naraz.

11. Z tvrdení žalobcu, obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov a označenia žalovanej v nich je zrejmé, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie bolo dojednávané prostredníctvom tlačiva žiadosti malo sa jednať o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že teda strany mienili v danom prípade založiť spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu podpisu žiadosti o poskytnutie pôžičky (19.4.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

14. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

15. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru.

16. Podľa § 34 občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 35 ods.1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

18. Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný (§ 37 ods.1 Občianskeho zákonníka).

19. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

20. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

21. Podľa § 43a ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom. Dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určené, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

22. Podľa § 43c ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

23. Podľa § 44 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenia prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je, aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

24. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

26. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvíja od formulárov - žiadost' o poskytnutie pôžičky a akceptačného listu, ktorých účelom bolo dojednanie spotrebiteľského úveru. Nič iné strany ani netvrdili. Predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej bez určenia účelu ich použitia. Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré mala žalovaná splácať v dohodnutých mesačných splátkach. V samotnej žiadosti o poskytnutie pôžičky sú vo vzťahu k parametrom úveru uvedené len tri údaje, a to výška úveru 4.000,-eur, počet mesačných splátok (60) a spôsob úhrady splátok. Žiadne ďalšie podmienky úveru, jeho náklady a podobne tam uvedené nie sú.

27. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní obsahu formulára „žiadost'“ a žalobcom predloženého oznámenia o schválení pôžičky súd má za to, že k platnému dojednaniu žalobcom tvrdeného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej preto v danom prípade podľa názoru súdu vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostala, bez úrokov a bez poplatkov. A nakoľko to už dávno urobila a jej dlh tak splnením zanikol, žaloba žalobcu je celá nedôvodná.

28. Žalobcom predložené tlačivo Žiadosti o poskytnutie pôžičky, ako je to vyjadrené už aj v samotnom jeho označení (žiadost') je žiadosťou o úver, návrhom na uzavretie zmluvy, teda najskôr žalovaná dňa 19.04.2013 žiadala o úver vo výške 4.000,-eur prostredníctvom tejto žiadosti do ktorej predtlačenej časti boli dopisované jednotlivé údaje a následne malo dôjsť k jej schváleniu, avšak len vo výške úveru 1.000,-eur ktoré je vyjadrené a potvrdené podpisom zástupcu veriteľa na osobitnom oznámení o schválení žiadosti dňa 30.4.2013.

29. V konaní tak bolo preukázané, že žalovaná mala záujem o poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu vo forme spotrebiteľského úveru a predložila veriteľovi formulárovú žiadost' o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 4.000,-eur - t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

30. Avšak vzhľadom na to, že v tlačive žiadosti je ako výška požadovaného úveru uvedená suma 4.000,-eur a v oznámení o schválení úveru je uvedená ako schválená výška úveru suma 1.000,-eur a sú tam uvedené ďalšie údaje ktoré v žiadosti vôbec uvedené neboli (výška splátky, výška úroku, RPMN a podobne), tak potom súd musí konštatovať, že žalobca v danom prípade nepreukázal platné, v písomnej forme uskutočnené (§ 9 ods.1 zákona) obsahovo zhodné dojednanie strán na takýchto základných parametroch úveru (výška úveru 1.000,-eur a ďalšie parametre uvedené v oznámení o schválení úveru). Veriteľ v oznámení o schválení žiadosti uviedol úplne iné údaje o úvere oproti návrhu žalovanej v žiadosti, pričom uviedol, že schválená výška úveru je len 1.000,-eur, hoci žalovaná žiadala o úver 4.000,-eur a je zrejmé, že aj parametre úveru, ktoré v žiadosti žalovanej vôbec nie sú uvedené a sú uvedené len v oznámení o schválení žiadosti, ktorú žalovaná nepodpísala by boli diametrálne odlišné pri úvere 1.000,-eur oproti úveru 4.000,-eur. Žalobca pritom nepreukázal, nepredložil žiaden iný písomný návrh na uzavretie zmluvy, ani žiadne iné písomné prijatie.

31. Zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalobcu (na výšku úveru 1.000,-eur) je teda zjavne obsahovo iná ako je pôvodná žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanej schválil úver len 1.000,-eur s parametrami a náležitosťami ktoré v žiadosti žalovanej vôbec neboli uvedené, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu písomne (§ 9 ods.1 zákona) neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o platnom, písomnom (t.j. v súlade so zákonom) uzavretí zmluvy. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v zmysle § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala písomná forma, teda v tomto prípade vyžadoval sa písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Žalobca nepreukázal ani netvrdil, že by ním navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavil až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (na výšku úveru 1.000,-eur s náležitosťami uvedenými v schválení žiadosti), nie je vôbec preukázaný zhodný prejav vôle strán na uzavretí takej zmluvy, preto súd má za to, že vznikol tu veriteľovi len nárok na vrátenie poskytnutých prostriedkov titulom vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. I keby bola ústna dohoda na úvere vo výške len 1.000,-eur, na výsledku sporu a zamietnutí žaloby by to nič nemenilo, lebo potom by sa jednalo pre nedodržanie písomnej formy zmluvy v zmysle § 9 ods.1 a § 11 ods.1 písm. a) o bezúročný a bezpoplatkový úver a tak či tak by veriteľ mal nárok len na vrátenie poskytnutej istiny úveru ktorú žalovaná dávno vrátila.

32. Právny záver o nevzniknutí nároku veriteľa na úroky a poplatky za úver z tých dôvodov, ktoré všetky súd uviedol vyššie, našiel svoj odraz aj v rozhodnutí súdu o zamietnutí tejto žaloby. Z tvrdenia žalobcu a z ním predloženého prehľadu splátok a úhrad totiž vyplýva, že žalovaná pri jej poskytnutej sume 1.000,-eur vrátila veriteľovi už 1.029,27 eur, teda celú jej poskytnutú sumu, preto už nič nedlží. Žalovaná pri nespochybniteľnom závere o nevzniknutí nároku na úroky a poplatky veriteľovi (tento záver totiž platí tak v prípade neexistujúcej, neplatnej zmluvy, ako aj v prípade že by bola platná, kedy by sa pre nedodržanie zákonných náležitostí jednalo o bezúročný a bezpoplatkový úver) už pred podaním žaloby zaplatila viac, ako predstavuje suma čerpaná z úveru, a teda jej dlh v zmysle 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka zanikol splnením. Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

33. Navyše, v čase podania žaloby bol už účinný § 54a Občianskeho zákonníka podľa ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Tu k čerpaniu peňažných prostriedkov žalovanou došlo v roku 2013, poslednú splátku, ktorou vrátila celú istinu hradila ešte dňa 15.12.2015, čo je viac ako 3 roky pred dôjdením žaloby súdu. Keďže nebolo preukázané platné uzavretie písomnej zmluvy na výšku úveru 1.000,-eur, potom nárok žalobcu na vrátenie daných prostriedkov titulom vydania bezdôvodného obohatenia uplatnený bol po uplynutí premlčacej doby podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka, na čo súd ex offio musel prihliadnuť.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mala žalovaná, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle

§ 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.